

Bara ett Barn

av

Izabella Novo

Cirka 700 ord

Dörren gnisslar när den unga kvinnan stapplar in genom dörren. Nyckelbandet runt hennes näve klirrar till medans hon drar handen över väggen i jakt på lampknappen. Hon kisar ögonen när hon hittar den och lyser upp det annars mörka huset. Klumpen i halsen hon försökt dränka hela kvällen växer och bränner till. Under andra omständigheter så hade hennes hjärta hoppat ut ur bröstkorgen av alla ljud hon gör men den kvävande känslan i halsen, den dimmiga synen och kroppen som känns som gelé gör att hon glömmer. De får henne att glömma att hela huset är sönder, hennes eget blod och tårar sipprar ut ur dess sprickor och ett enda felsteg är allt som krävs för att de ruttna bitarna ska ge ut under hennes fötter. Hon glömmer detta och tar oförsiktigt av sig klackarna, blod på hälen hon inte kan känna av, och rör sig långsamt mot trapporna.

Ett bad.

Ett bad är vad hon behöver.

Tvätta bort skulden som klänger sig till henne när hon går förbi alla familjefoton.

Den unga kvinnan smyger in i badrummet och stänger dörren. Hon tar av sig kläderna och tvingar sig själv att inte tänka på deras lukt och fläckar och implikationer. Hon vill bli av med dem, bränna dem, lämna dem där på golvet för evigt. Hon sträcker ut sin hand och vrider på kranen och låter vattnet flöda medan hon håller sina kalla armar runt sig själv, ben mot ben. Hon ser sin egen spegelbild i ögonvrån. Ett blekt spöke i form av en människa, revben som sticker ut mellan långa fingrar och en krökt rygg med utstående kotor. Den unga kvinnan tittar ner och låter hennes lugg falla framför ögonen. Klumpen i

halsen växer och hennes naglar borrar in sig i hennes sidor. Hon önskar att hon var en orm, så hon kunde fälla sin egen hud och bli av med den.

Till slut så sjunker hon ner i badkaret, långa bleka ben försvinner under ytan och nyanserna av blått och lila som täcker dem blir otydliga. Hon drar fingrarna genom flätorna som vilar på hennes axlar och låter det kolsvarta håret sprida sig runt henne medan ångorna stiger. Hon föredrar iskalla bad, för att kunna känna, för att kunna vara här i nuet. Just nu vill hon bara att klumpen ska försvinna.

Dörren till badrummet öppnas och den unga kvinnan vänder sig åt sidan när hennes mamma kommer in. Flickan drar upp knäna till hakan och kramar om dem. Hon glömde låsa dörren. Hon glömmer mycket när hon inte vill minnas. Klumpen i halsen växer hastigt, kväver henne och hon måste öppna munnen för att ens få in någon luft. Flickan ger henne ett snabbt ögonkast och möts av klarblåa ögon identiska till sina egna, tillsammans med ett ansiktsuttryck hon inte kan läsa. Klumpen växer mer och mer och hennes hjärta slår snabbare och snabbare. Hon önskar hon kunde röra på sig. Fly härifrån. Klösa mot hennes egen hud, gräva och gräva tills hon kan slå händerna runt sitt hjärta och tvinga det att sluta slå.

Hennes mamma rör sig närmare men de hårda orden hon förväntar sig kommer aldrig. Det här är inte menat att hända. De har en rutin. Hon kommer hem sent, de slåss, de gråter, de går in i sina separata rum. Hon lyfter sin panna från där den var lutad mot hennes knän och vänder hela ansiktet mot mamman. Den äldre kvinnan sträcker ut armen och lägger handen

på flickans kind. Hon börjar försiktigt göra rent och torka av flickans ansikte. Hon drar mjuka men stadiga händer över hennes glitter täckta ögonlock, hennes mörka ögonbryn och skakande blåtonade läppar. Flickans ögon bränns. Klumpen i halsen kommer kväva henne till döds.

“Snälla hata mig inte”, viskar hon. Mamman smeker hennes kalla kinder men svarar inte. Istället hämtar hon en handduk och hjälper flickan ur badkaret. Hon virrar handduken runt henne och sätter sig på toalettlocket. Flickan klättrar upp i hennes knä, hennes långa och gängliga kropp gör sig själv så liten som möjligt för att få plats.

“Du är mitt barn. Jag kan aldrig hata dig”, säger mamman med en mjuk röst. Klumpen tar sig upp ur hennes hals och de brinnande tårarna väller över. Barnets små händer greppar mammans stora armar som omringar hennes skröpliga kropp. De tar sig till slut in i barnets sovrum. Mamman stoppar om sitt barn, omsluter henne i varma filter och fluffiga kuddar. Hon ger en varm kyss på pannan, hud mot hud, och lämnar rummet